

Ændringsforslag for at imødekomme de Ønsker, der ere fremsatte fra Vardes Side, men jeg undlod det, da det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) udtalte, at han vilde stille det Ændringsforslag, idet det forekom mig, at et Forslag fra ham maatte være lettere for det ærede Medlem for Varde at tiltræde, end om det kom fra mig. Jeg opfattede det som et Mæglingforslag fra hans Side, og derfor stillede jeg ikke selv noget Ændringsforslag. Jeg undlod det i ubetinget Tillid til, at det fra Tingets Side vilde blive opfattet som et Mæglingforslag, og at den ærede Minister i Kraft af sit Ord vilde staa fast og beskytte den Ret, der er tilstaaet de paagældende Kommuner gennem den eksisterende Lov.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil sige til det ærede Medlem, at den selv samme Betragtning, som er fremhævet her, agter jeg at fremføre i det andet Ting. Jeg bestrider ikke, at man kan forandre en Lov, selv om jeg mener, at det vilde være retfærdigere ikke at gøre det, og jeg ikke ønsker at gøre det.

Bluhme: Ved det Ændringsforslag, her er stillet, gives der Varde fuld Lejlighed til at gennemføre Banen, som det der ønskes, og der forbeholdes kun de andre den Ret, at naar de kunne skaffe Penge, hvad de ikke tidligere have kunnet, da Amdraadet ikke vilde gaa med, have de alligevel, saa længe Loven gælder, altsaa til 1904, deres lovbestemte Ret til at faa det dem hjemlede Tilskud. Jeg kan ikke se, at enten Rigsdagen eller Regeringen kan komme bort derfra, at man her søger at berøve denne Befolkning en Ret, den en Gang har faaet. Jeg kan ikke se rettere, end at Lovforslaget begaar en Uret, men at man ved Ændringsforslaget imødekommer alle paagældendes Interesser, naar man siger: Byg Banen fra Varde, som I alle ere enige om, og forbehold blot inden for den lovbefalede Tidsgrænse de andre at komme med.

Forslagsstilleren (S. Sørensen): Jeg skal over for det Andragende, som det ærede Medlem paaberaaber sig, sige, at

naar vi skulle tage Hensyn til de Sogne paa den anden Side af Stambanen, som ligge ved Esbjerg—Lunderskov Banen, saa kunne vi komme langt. De ligge helt paa den modsatte Side af den Egn, som det Baneanlæg kommer til at berøre. Vi kunne saa komme helt ned til Holsted og de Kommuner, der ligge ved Lunderskov—Esbjerg. Jeg synes derfor ikke, det er værd for det ærede Medlem saa stærkt at pointere, at de Kommuner kunne ønske Banen draget ned til Esbjerg. At det skulde lægge et Lod i Vægtsskaalen for os, der bo Nord og Vest for Varde, kan jeg ikke se. I øvrigt skal jeg ikke komme dybt ind paa den Paastand, at man vil berøve Esbjerg noget. Sagen er, at her have vi Lov til at forandre Love, og det bør vi gøre, naar vi se, at der ved en Lov, der tidligere er vedtaget, er begaaet en eller anden Uretfærdighed, hvad jeg tror, at man her i Tinget er i Færd med at indse, da man i de 6 Aar fra 1894 indtil nu ikke er kommen til noget Resultat; at det vilde gaa saaledes, fremhævede jeg allerede den Gang Loven vedtoges. Skulle vi naa frem, maa dette Lovforslag vedtages, thi saa kunne vi faa begyndt.

Jeg takker den ærede Minister for hans Udtalelser. Det er selvfølgelig rigtigt, at man maa se, hvorledes Tingene tage paa Lovforslaget, hvad Lovgivningsfaktorerne mene om den Ting. Derpaa beror det, om man bør gaa til denne Forandring eller ikke, og jeg mener, at enhver Minister maa til enhver given Tid bestemme sin Stilling derefter. Det synes jeg er saa rigtig en Betragtning, som tænkes kan. Jeg haaber, at det maa lykkes Lovforslaget paa dets videre Gang at blive værdigt til af Ministeren at indstilles til Sanktion.

L. Rasmussen: Jeg skal ikke blande mig i, hvorvidt man gennem Lovgivningen kan forandre en bestaaende Lov, men over for den ærede Minister skal jeg dog gøre den Bemærkning, at naar det ikke kan gøres af Rigsdagen, hvem skulde saa kunne gøre det. Jeg havde ganske vist en Følelse af, at det, Ministeren nærmest tænkte paa, var ikke det Ændringsforslag, jeg havde stillet. Jeg forstod ham nærmest paa den Maade, at han tænker sig at skille